

Met een andere bril

Annotatie op zaak 16.082T door Margriet de Roos. Zij is o.a. werkzaam als supervisor bij hogeschool Windesheim en werkzaam voor de BPSW.

“Klaagster heeft twee minderjarige kinderen, waarover zij met haar ex-partner het gezag voert. De kinderen verblijven bij klaagster. Op 19 april 2016 wordt een VOTS opgelegd. De gezinsvoogd bezoekt de kinderen op 21 april en 2 mei. Op 11 mei vindt de eerste begeide omgang plaats tussen de vader en de twee minderjarigen. De gezinsvoogd is daarbij aanwezig. Na afloop van de omgangsregeling ontstaat een woordenwisseling tussen klaagster en de gezinsvoogd omdat de gezinsvoogd tijdens de omgang tweemaal kortdurend de ruimte heeft verlaten.

Er is afgesproken dat hier een gesprek over zal volgen tussen de gezinsvoogd en moeder. De gezinsvoogd zegt in diezelfde periode haar contract op. Haar arbeidsovereenkomst zal op 31 juni eindigen. Van 19 mei tot 7 juni neemt zij haar vakantiedagen op. Op 19 mei stuurt de gezinsvoogd, na vergeefs telefonisch contact te hebben gezocht met klaagster, een sms dat zij na haar vakantie contact zal opnemen om het gesprek te plannen. Op 14 juni stuurt de werkbegeleider van de gezinsvoogd een mail aan klaagster waarin hij aangeeft dat de gezinsvoogd na haar vakantie nog maar drie weken werkzaam is bij de instelling. Hij schrijft dat zij nu in haar tweede week daarvan is en dat hij de week daarop een nieuwe gezinsvoogd zal aandragen die contact met moeder zal leggen.

De klacht en het verweer

Moeder verwijt de gezinsvoogd dat deze gedurende haar vakantieperiode en aansluitend tot haar vertrek niet bereikbaar was en geen vervanger heeft geregeld.

Ter zitting draagt de gezinsvoogd aan dat zij een hoge werkdruk ervoer en dat zij in die periode een grote hoeveelheid zaken had. De gezinsvoogd geeft aan dat zij niet de mogelijkheid had om een zaak die van hoger hand werd opgedragen, te weigeren.

De overwegingen van het College

Het College van Toezicht heeft begrip voor de lastige situatie waarin de gezinsvoogd zich bevond, maar overweegt dat een gezinsvoogd zelf verantwoordelijk is voor het waarborgen van de kwaliteit van de door hem/haar geboden begeleiding. Het College is van oordeel dat het de gezinsvoogd is aan te rekenen, dat zij, in de wetenschap dat zij de begeleiding op korte termijn zou moeten overdragen, toch heeft besloten de zaak op zich te nemen. Temeer nu zij bij aanvang wist dat dit geen eenvoudige zaak betrof. Zij had, volgens het College, met klem aan haar manager duidelijk moeten maken dat zij de zaak van klaagster niet op zich kon nemen.

Beschouwing

Dit is waar artikel O en artikel Q van de Beroepscode voor de jeugdzorgwerker over handelen.

Deze beslissing van het College van Toezicht kleurt de professionele autonomie van een gezinsvoogd. Het leert dat iemand die trouw doet wat hem/haar wordt opgedragen niet per definitie een goed professional is. Een goed professional staat voor de kwaliteit van zijn werk en onderkent de grenzen die er zijn aan een adequate beroepsuitoefening.

Het belang van deze uitspraak is groot omdat het de nadruk legt op wat te doen in die moeilijke situaties waar veel professionals last van hebben: een zeer hoge caseload waardoor de kwaliteit van het werk onder druk kan komen te staan.

De werkgever is verantwoordelijk voor het faciliteren van de professional. De professional zelf is echter verantwoordelijk voor wat hij wel of niet aanpakt. De uitspraak is een aanmoediging om stevig te gaan staan voor wat er nodig is om verantwoorde hulp te kunnen bieden - en de grenzen daarin aan te geven. Dat is professionaliteit: werkelijk kunnen staan voor wat je doet.